

TEAM UZA

Tom Jordens,
unitverantwoordelijke
loopwaak

Valerie Van Ertvelde,
unitverantwoordelijke
loopwaak

‘Het team van de loopwaak zorgt ervoor dat ook ‘s nachts in het ziekenhuis alles goed verloopt. We gaan elke nacht langs alle afdelingen en springen bij waar versterking nodig is. De unitverantwoordelijke behoudt het overzicht en neemt het voortouw bij onverwachte situaties.’

01
Tom: ‘Wij werken telkens van 22 tot 7 uur, tot acht nachten op rij. Elke nacht is een van de vier unitverantwoordelijken samen met minstens één nachtverpleegkundige op post. We beginnen met een briefing. De verpleegkundige van het Rapid Response Team, dat overdag toezicht houdt op de meest zieke patiënten op de gewone afdelingen, vertelt ons dan aan welke patiënten we die nacht extra aandacht moeten besteden.’

02
Tom: ‘Op elke afdeling gaan we even horen of alles onder controle is. ‘s Nachts zijn daar immers maar een of twee verpleegkundigen verantwoordelijk voor alle patiënten.’
Valerie: ‘Soms is er hulp nodig bij verpleegkundige taken, zoals bloednames of een maagsonde steken. Maar we vullen bijvoorbeeld ook materiaal of medicatie aan en vervoeren patiënten naar een andere afdeling.’

03
Tom: ‘Wij treden ook naar voren bij crisissituaties: een zwaar trauma, een reanimatie op een gewone afdeling, een agressiegeval, een onrustwekkende verdwijning ... Onze kritische blik en jaren ervaring komen dan goed van pas. Op die momenten vertegenwoordigen we de directie patiëntenzorg. Ook de functie van het Rapid Response Team vangen wij ‘s nachts zo goed mogelijk op. En er zijn nog taken, zoals de bedplanning ‘s nachts.’

04

Tom: 'Omdat we heel wat afstanden moeten overbruggen, verplaatsen we ons per step door de gangen.'

Valerie: 'Ik werkte tot voor kort als nachtverpleegkundige. De werkdruk is pittig, maar ik hou van de rust die in de gangen heerst. Als ik zie hoe hectisch het overdag is, zou ik niet meer willen ruilen.'

05

Tom: 'Het fijne aan onze job is dat elke nacht anders verloopt. Dat maakt het ook avontuurlijk.'

Valerie: 'Elke nacht leer je wel iets bij. Soms moet je je grenzen verleggen. Zo helpen we sinds een drietal jaar regelmatig in de reanimatiekamer op de spoed. Dat voelde in het begin echt als een sprong in het diepe.'

06

Valerie: 'Eenzelfde patiënt komen wij soms achtereenvolgens tegen op de spoed, op intensieve zorg en op een gewone afdeling. Dat patiëntcontact is fijn. Het is ook een heel dankbare job. We komen immers altijd een probleem oplossen. Vooral beginnende verpleegkundigen druk ik op het hart dat ze ons altijd mogen bellen. Geen vraag is te gek.' ●